

Dønnergaard: De ærede Forslagsstillere's Mening maa jo aabenbart være den, at der ved Loven opnaas en vis Fredning af Bildtet. I saa Henseende tror jeg ikke, at de ærede Forslagsstillere paa nogen Maade ville naae deres Maal. Der kan jo her være meget forskellige Meninger om, hvad det er, som væsentligst bidrager til, at Bildtet mere og mere udryddes; men en af de væsentligste Grunde dertil tror jeg rigtig nok er den, at Kulturen efterhaanden mere og mere skrider frem, og de naturlige Skjul og de Forhold, hvorunder Bildtet naturlig kan bjerge sig, mere og mere efterhaanden forsvinde f. Ex. ved Udørring af Moseene, Opdyrkning af hidtil udrykket Jord osv. Dette bidrager i en meget væsentlig Grad hertil, idet Bildtet, f. Ex. Harer og Agerhøns, ikke nær i den Grad som tidligere kan søge Skjul ikke alene for Jægerne, men ogsaa mod Hæve eller Krager, Ravn og Orne og lignende Dyr, som særlig ere Fædere af dem. Derfor tror jeg, at, hvis vi virkelig ville stille os paa det Standpunkt, at ville frede Bildtet og søge at bevare det, for at det ikke skal blive faaledes, som det i sin Tid blev spaaet, at det vilde blive, at den Tid ikke vilde være saa meget fjern, da der ikke fandtes en eneste Hare eller Agerhøne mere at jage her i Danmark, — saa er virkelig det Forslag, som her er stillet, aldeles utilstrækkeligt. Jeg kunde fristes til at sige, at det vilde være aldeles uvirksomt, naar vi se hen til, at Forholdet i en meget væsentlig Grad er det, at Bildtet mere og mere udryddes. Dertil kommer det, som det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) fremdrog, nemlig Søndagsjageriet. Det er jo saa, at efterhaanden som Skytteforeningerne mere og mere komme i Brug, er det jo ganske almindeligt, at de unge Knægte lære at haandtere en Bøsse, som de saa faae, eller ogsaa benytte de gamle Militærgewærer til at skyde med. Det er jo saa, og det har været faaledes til alle Tider, at Sport af hvilken som helst Art og navnlig Jagt — det kjende vi Jægere til, som bruge Jagt hjemme — er Noget, som særlig pirrer, og naar Saadanne nu have Lov til at gaa omkring og skyde i deres Friid, saa kommer det ikke alene dertil, at Bildtet opjages og opstrømmes, men de skyde ogsaa Hareunger og Alt, hvad der kan skydes, ned uden Henjyn. Dertil kommer een Ting til, nemlig den, at selv om vi have en Fredningstid, som vi jo have, og den Tid bliver forkortet, hvori der maa skydes, saa tror jeg ikke, at der derved opnaas noget Væsentligt, fordi denne Bestemmelse ikke overholdes. For Exempel det Forbud mod at skyde Agerhøns i den gamle Sagtlov, som de ærede Forslagsstillere nu ville forlange, tror jeg ikke har nogen væsentlig Betydning, saalænge vi ikke komme ud over det: at sætte en virkelig Stopper for den Udryddelsestrig, der føres. Naar der gaas paa Jagt efter Hæve eller Harer, saa skyde disse

usvede Jægere ofte, naar der tilfældigvis flyder en Flok Agerhøns op, saa mange af disse ned som muligt. Man siger nok: Ja, men de kunne ikke sælge dem i Fredningstiden, saa er der jo heller ingen Grund til at skyde dem; men det er slet ikke Principet for Søndagsjægerne at skyde for at sælge. Saalænge Forholdene ere som nu, og Bildtet er som nu, saa vil man blot have sin Øyst til Fornøielse styret, og om man kan sælge en Agerhøne mere eller mindre, spiller aldeles ingen Rolle. Det, som det kommer an paa, er, at vi virkelig faae en Bestemmelse, som kan frede Bildtet, hvis det overhovedet længere er til at frede, eller ialtfald faae en saadan Bestemmelse, som vil bevirke, at det varer noget længere end nu, inden det bliver fuldt udryddet. Dertil kommer, at ogsaa andre Fugle blive stude, nyttige Fugle, som jeg tror daarlig kunne undværes i Naturens Husholdning. Ogsaa der trænges der til anderledes stærkede Bestemmelser for at forhindre, at den Slags Fugle udryddes. Jeg har set Exempler paa, at ikke alene, hvad der kan bruges, som f. Ex. Agerhøns, bliver stude, men ogsaa andre nyttige Fugle. Derfor mener jeg, at det er rigtigst, at vi lade den midlertidige Sagtlov af 24de Mai 1879 løbe ud, da der derved bliver saa meget større Trang til at komme til en virkelig Revision af Sagtloven. Under alle Omstændigheder, faaledes som det foreliggende Forslag lyder, tror jeg — trods den gode Mening hos Forslagsstillerne, som jeg ikke betvivler — at meget Lidt vil opnaas ved det. Der opnaas kun, at vi udsætte Revisionen af Sagtloven, saa at denne bliver stude saa langt ud i Fremtiden, at Bildtet og meget Mere end det, som gaar under den almindelige Betegnelse af Bildt, er udryddet.

Berntsen: Jeg skal blot overfor de Udtalelser, der ere komne fra det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg), bemærke, at de Spørgsmaal, han fremdrog, særlig om Forbud mod Søndagsjagt o. s. v., have været under Overveielse blandt Forslagsstillerne, før vi tillode os at indbringe det her foreliggende Lovforslag; men naar vi ikke have optaget nogen af disse Bestemmelser, er det, fordi vi nødig vilde lægge Hindringer i veien for selve Lovforslagets Fremme, men afvente Resultatet af 1ste Behandling, for da mulig til 2den Behandling at stille et eller andet Forslag i den antydede Retning. Jeg tror nemlig, det maa erkjendes fra alle Sider, at denne Sagtlov i de 3 Aar, den har eksisteret, har været til megen Gaan og har haft ialtfald for en væsentlig Del den tilsigtede Virkning. Jeg for mit Vedkommende vil derfor nødig, at den skulde udløbe, faaledes som det ærede Medlem antydede, uden noget sikkert Haab om, at man ved en hel gjennemgaaende Revision vilde komme til et heldigt Resultat. Men jeg for mit Vedkommende skal være meget tilbøielig til — og jeg haaber,